

Startside>Lovgivning og retspraksis>National lovgivning

National lovgivning

Italien

Denne side indeholder oplysninger om retssystemet i Italien.

Retskilder

Som i ethvert moderne demokrati er det politiske system i Italien baseret på en tredeling af magten i den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt. Italienske retskilder fastlægges som regel af den lovgivende magt og håndhæves af den udøvende magt. Den dømmende magt griber ind, når loven brydes.

Lovgivningsmæssige instrumenter – beskrivelse

Retskilderne i Italien er i prioriteret rækkefølge:

forfatningen

lovene (lovbøger og andre parlamentariske love samt regionale love)

bekendtgørelser

sædvaneret.

En folkeafstemning kan være en retskilde, hvis den ophæver en tidligere lov.

Loven er åben for fortolkning, og retspraksis kan få indflydelse på efterfølgende afgørelser. Retsvidenskaben er dog ikke fuldstændig bindende, da det italienske retssystem bygger på romerretten, hvor positiv, nedskreven lovgivning er den primære retskilde.

Forfatningen er den øverste retskilde. Den er udformet af en forfatningsmagt og kan kun ændres ved en særlig procedure, som er mere kompleks end proceduren for ændring af den almindelige lovgivning.

Parlamentariske love er resultatet af behandlingen i både deputeretkammeret (Camera dei Deputati) og senatet (Senato) og skal håndhæves og overholdes i hele Italien. Disse omfatter ikke særlove, der vedtages for bestemte geografiske områder eller i forbindelse med bestemte begivenheder, f.eks. et jordskælv. Regionale love gælder kun i den relevante region og kun særlige emner.

I visse tilfælde kan regionale love integreres i de statslige love (hvis sådanne findes) eller gøres gældende for hele landet (hvis der ikke foreligger national lovgivning på området), f.eks. inden for handel, uddannelse, videnskabelig forskning, sport, havne og lufthavne, sikkerhed på arbejdspladsen og kultur.

Bekendtgørelser er regelinstrumenter med oplysninger om håndhævelse af både den nationale og den regionale lovgivning.

Regelhierarki

Det italienske retssystem er i overensstemmelse med internationale regler og EU-lovgivning, både sædvaneret og nedskreven ret.

Retskilderne er hierarkisk opdelt. I henhold til retsstatsprincippet må en lov ikke være i modstrid med forfatningen, og bekendtgørelser og lign. må ikke være i modstrid med en lovkilde.

Institutionelle rammer

Institutioner med ansvar for at vedtage retsregler

Normalt er det parlamentet og de regionale råd, der har ansvar for at vedtage retsregler.

I særlige tilfælde kan regeringen vedtage love (med efterfølgende bekræftelse/ændring i parlamentet). Dette kan gøres i nødsituationer eller i tilfælde, hvor parlamentet har uddelegeret beføjelserne.

Bekendtgørelser udstedes normalt af regeringen eller de regionale råd og indeholder oplysninger om anvendelse af lovene.

Beslutningsprocedurer

Den normale procedure for vedtagelse af love består af tre faser:

Fremsættelse af lovforslag: Initiativretten ligger hos regeringen, medlemmerne af parlamentet, vælgergrupper (borgere), de regionale råd og visse særlige institutioner.

Behandling og afstemning: Dette kan gøres på mange forskellige måder, afhængigt af de interne regler i parlamentet.

Bekendtgørelse og offentliggørelse: Består af en bekendtgørelse fra den italienske præsident og offentliggørelse i den officielle lovtidende.

Juridiske databaser

Normattiva-projektet blev lanceret i marts 2010 med det formål at fremme digitaliseringen og klassificeringen af statslige og regionale bestemmelser, der håndhæves af de offentlige administrationer, gøre det lettere for borgerne gratis at søge og konsultere disse bestemmelser og stille instrumenter til rådighed til en lovgivningsmæssig revision, hvilket er premierministerens, Republikkens Senats og Deputeretkammerets ansvar.

Dokumenterne i Normattiva-databasen kan konsulteres på tre måder:

originaludgaven, der offentliggøres i Italiens officielle tidende

den udgave, der er gældende på datoen for konsulteringen af databasen, og

den udgave, der var gældende på enhver given tidligere dato angivet af brugeren.

Når databasen er fuldstændig, vil den omfatte hele det statslige lovkompleks i form af nummererede retsakter (love, lovdekreter og andre nummererede retsakter). I øjeblikket indeholder den omkring 75 000 retsakter, som alle er vedtaget siden 1946. Den indeholder ikke ministerielle bekendtgørelser.

Projektet er stadig i udviklingsfasen. I fremtiden:

vil det være muligt at navigere i hele databasen via dynamiske links fra den ændrede bestemmelse til den relevante artikel i den kommende ændringsretsakt

vil søgefunktionen blive opgraderet til at omfatte søgninger "på begreber" samt på semantisk kategori

vil alle retsakter, som blev offentliggjort, da Italien var et kongerige (1861-1946), være omfattet og blive stillet til rådighed

vil databasen indeholde links til alle andre offentlige databaser over retsakter, idet man vil starte med dem, der indeholder regionale love og

fællesskabslovgivning.

Sidste opdatering: 18/01/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.